

## УЧАСТЬ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНИХ МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЯХ ООН

Ідея створення глобальної міжурядової організації для запобігання війнам і підтримки миру займала розуми людства віддавна. Але створена після Першої Світової війни Ліга Націй не стала ефективним інструментом впровадження поставлених цілей та була не в змозі попередити та запобігти розгортанню Другої Світової війни. Створення Організації Об'єднаних Націй стало можливим у результаті об'єднання зусиль держав у боротьбі проти фашизму під час Другої Світової війни. І в 1945 році була створена ООН (Організація Об'єднаних Націй) до складу якої, на даний момент, входить 192 держави. [4]

Миротворча діяльність Організації Об'єднаних Націй відіграє важливу роль при урегулюванні та остаточному розв'язанні збройних конфліктів, яка є одним із дієвих способів забезпечення національної безпеки держав, недопущення розповсюдження наслідків воєнних конфліктів у світі. Миротворча діяльність – це складний багатогранний процес, невід'ємно пов'язаний з національними інтересами багатьох держав світу та низкою політичних, економічних, соціальних та інших проблем. Саме завдяки миротворчій діяльності, використовуючи дипломатичні та інші механізми, ООН допомагає та дає змогу розв'язати такі питання, які жодна держава світу самостійно вирішити не спроможна. [5]

Статут ООН проголошує головним напрямком діяльності підтримку міжнародного миру та безпеки, шляхом співробітництва держав-членів. За час шестидесятирічної діяльності ООН визначився певний набір засобів контролю та урегулювання конфліктів між державами та всередині держав. Такими засобами є дипломатія і миротворча діяльність, миротворчі операції, роззброєння, санкції та примушення до миру.

За своїм характером, порядком проведення та завданнями, які вирішуються під час їх проведення, міжнародні миротворчі операції поділяються на операції: зі встановлення миру, з підтримання миру, з примушення до миру, з розбудови миру, пошуково-рятувальні операції та гуманітарні операції. Здебільшого такі операції мають комплексний характер. До участі у них, окрім військових контингентів, залучаються дипломатичні і політичні органи, різноманітні гуманітарні агентства, а також поліцейські сили. Метою будь-якої миротворчої операції є не лише припинення бойових дій і розведення ворогуючих сторін, але й здійснення політичних заходів необхідних для урегулювання конфліктів.

В операціях з підтримки миру Україна приймає участь на основі цілей та принципів Закону України «Про участь України в міжнародних миротворчих

операціях.» Цей Закон визначає правові, організаційні та фінансові засади щодо участі України в міжнародних миротворчих операціях, а також порядок направлення Україною військового та цивільного персоналу, організації його підготовки та забезпечення для участі в діяльності по підтриманню чи відновленню міжнародного миру і безпеки.

У преамбулі закону прописано: «Усвідомлюючи свою відповідальність у справі підтримання міжнародного миру і безпеки, враховуючи зобов'язання України як держави – члена Організації Об'єднаних Націй подавати допомогу ООН в діях, що провадяться відповідно до Статуту ООН, а також зобов'язання як держави – члена Організації з безпеки і співробітництва в Європі конструктивно співробітничати у використанні всього діапазону можливостей ОБСЄ для запобігання конфліктам та для їх розв'язання, Україна розглядає участь у міжнародних миротворчих операціях як важливу складову своєї зовнішньої політики» [2] .

Таким чином, спираючись на прийнятий Верховною Радою України закон України «Про участь України в міжнародних миротворчих операціях», виключно на умовах, зазначених у рішенні Президента України, що схвалюються Верховною Радою України у випадках, передбачених Конституцією та законами України, українські громадяни приймають активну участь у проведенні миротворчих операцій:

- Організації Об'єднаних Націй, рішення на проведення яких прийнято Радою Безпеки ООН;
- Організації з безпеки і співробітництва в Європі чи інших регіональних організацій, які несуть відповідальність у сфері підтримання міжнародного миру і безпеки згідно з положеннями глави VIII Статуту ООН;
- багатонаціональних сил, що створюються за згодою Ради Безпеки ООН, дії та заходи яких здійснюються під загальним контролем Ради Безпеки ООН. [2]

Загалом участь України в міжнародних миротворчих операціях здійснюється шляхом надання миротворчого контингенту, миротворчого персоналу, а також матеріально-технічних ресурсів та послуг у розпорядження відповідних органів, які визначаються рішенням про проведення такої операції, яке приймається Президентом України з одночасним поданням до Верховної Ради України законопроекту про схвалення рішення в частині щодо направлення миротворчого військового контингенту.

Починаючи з 1948 року в світі було проведено 66 миротворчі операції під егідою ООН. На сьогоднішній день проводиться 16 міжнародних миротворчих операцій ООН у яких приймає участь 121 тисяча чоловік із 114 країн світу в тому числі і з України. На даний момент з метою підтримки миру та безпеки у світі в міжнародних миротворчих операціях ООН приймають участь 70 працівників МВС України та майже 300 українських військовослужбовців.

Таким чином, Україна впевнено набуває іміджу стабільної держави-контрибутора у регіональну та світову системи безпеки. Участь військових контингентів та персоналу МВС України в міжнародних миротворчих операціях створює сприятливі умови для формування позитивного іміджу України у міжнародному суспільстві.

### *Література*

1. Статут Організації Об'єднаних Націй. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [www.un.org](http://www.un.org).
2. Про участь України в міжнародних миротворчих операціях: Закон України.
3. Основные сведения об Организации Объединенных Наций. – М.: Издательство "Юридическая литература", 1995.
4. Основні відомості про Організацію Об'єднаних Націй. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [www.un.org](http://www.un.org).
5. Кириченко С.О. Проблемні питання участі Збройних Сил України у міжнародній миротворчій діяльності. / С. О. Кириченко. // Тематичний збірник: Збройні Сили України у міжнародній миротворчій діяльності. – К.: ННДЦ ОТ і ВБУ, 2004. – С. 6-13.

УДК 347.764:347.82(045)

**Копилян В.А.,**

суддя Феодосійського міського суду АР Крим,  
м. Феодосія, Україна

## **СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНУ ПРО ЗАХИСТ ТВАРИН ВІД ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ**

Україна, як молода незалежна держава, буде цивілізованою відносно сфери духовних цінностей, історично притаманних українській ментальності та культурі. Жорстоке поводження з тваринами не лише впливає на психіку людей, на певні аспекти їх моралі, а й усвідомлюється, відчувається тваринами та птахами. Тому, в умовах глобалізації, на протязі останніх років світова спільнота приділяла значну увагу вказаній проблемі. В п.1 ст. 3 Європейської конвенції «Про захист домашніх тварин» 1987 р., яку ратифікувала наша держава, зазначається, що ніхто не має права завдавати тварині непотрібного болю, страждань або шкоди [1]. Через це законодавець у 2006 році передбачив певні правові обмеження за жорстоке поводження з тваринами прийнявши Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» у якому з'явилась відносно злагоджена система правових норм в галузі регулювання утримання тварин в Україні та захисту їх від жорстокого поводження [2].

У порядку законодавчої ініціативи 19.12.2011 р. на розгляд Парламенту народні депутати України Степаненко А.А., Литвинов Л.Ф., Сулковський П.Г., Прутник Е.А., Плотников О.В., Бондик В.А., Стельмашенко В.П., Литвин Ю.О. і Попеску І.В. внесли проект Закону України № 9609 «Про внесення змін до Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» (щодо гармонізації деяких норм Закону до вимог чинного законодавства) зазначивши, що на даний час деякі норми Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» виявились недосконалими під час застосування на практиці і такими, що створюють протиріччя між різними положеннями чинного законодавства України. Це в свою чергу, унеможлиблює ефективну реалізацію положень Закону, яка має бути направлена на захист тварин в Україні [3]. Як констатує